

פרשת וארא

מתוך חומש שמות

בעריכה ברורה

תוכן הספר

תוכן חלקי הספר

17

עשר מכות

תוכן פרשיות

12

ראשי אבות השבטים עד משה

17

עשר מכות

20

מופת המטה נהפך תנין

22

מכת דם

26

מכת צפרדע

31

מכת כינים

33

מכת ערוב

37

מכת דבר

39

מכת שחין

41

מכת ברד

תוכן מפורט

- 8 משה שב אל יי: למה הרעות
- 8 יי למשה: עתה תראה
- 8 יי למשה: אני יי
- 10 ולא שמעו ישראל אל משה
- 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים
- 11 משה ליי: איך ישמעני פרעה
- 12 ראשי אבות השבטים עד משה
- 12 בני ראובן
- 12 בני שמעון
- 13 בני לוי
- 13 בני גרשון
- 13 בני קהת
- 14 בני מררי
- 14 בני עמרם
- 14 בני יצהר
- 14 בני עזיאל
- 15 בני אהרן
- 15 בני קרח
- 16 פנחס בן אלעזר בן אהרן
- 16 הוא אהרן ומשה
- 17 עשר מכות
- 17 יי למשה: דבר אל פרעה
- 17 משה ליי: הן אני ערל שפתיים
- 17 יי למשה: אהרן אחיך יהיה נביאך
- 18 ואני אקשה את לב פרעה
- 18 ויעש משה ואהרן
- 19 גיל משה ואהרן
- 20 מופת המטה נהפך תנין
- 20 יי למשה ואהרן: מופת התנין לפרעה
- 20 ויבואו ויעשו
- 21 ויחזק לב פרעה
- 22 מכת דם
- 22 אזהרת פרעה על מכת דם

23

עשיית מכת דם

23

יי למשה לעשות מכות דם

24

ויעש כן משה ואהרן

24

החרטומים עושים

24

ויחזק לב פרעה

26

מכת צפרדע

26

אזהרת פרעה על מכת צפרדע

27

עשיית מכת צפרדע

27

ציווי יי למשה לעשות

27

אהרן עושה

28

החרטומים עושים

28

סיום מכת צפרדע

28

בקשת פרעה להסיר הצפרדעים

28

משה לפרעה: התפאר עלי

29

מחר

29

ויצעק משה אל יי

30

ויעש יי כדבר משה

30

והכבד פרעה את לבו

31

מכת כינים

31

עשיית הכינים

31

ציווי יי למשה

31

ויעשו כן

32

החרטומים אינם יכולים

32

ויאמרו אצבע אלהים הוא

32

ויחזק לב פרעה

33

מכת ערוב

33

אזהרת פרעה על מכת ערוב

34

עשיית מכת ערוב

34

ויעש יי כן

34

סיום מכת ערוב

34

פרעה למשה: זבחו לאלהיכם בארץ

35

משה לפרעה: לא נוכל לעשות כן

35

פרעה: אשלח רק לא תרחיקו

35

משה: והעתרתי אל יי

36

ויעתר משה

36

ויעש יי כדבר משה

36

ויכבד פרעה את לבו

37

מכת דבר

37

אזהרת מכת דבר

38

עשיית מכת דבר

38

ויעש יי

38

וישלה פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל

38

ויכבד לב פרעה

39

מכת שחין

39

עשיית מכת שחין

39

יי למשה ואהרן לעשות

39

ויעשו

39

ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה

40

ויחזק יי את לב פרעה

41

מכת ברד

41

אזהרת מכת ברד

41

יי למשה שיזהיר את פרעה

42

הירא את דבר יי הניס את מקנהו

43

עשיית מכת ברד

43

יי למשה שיעשה

43

ויט משה

44

בארץ גשן לא היה ברד

44

סיום מכת ברד

44

פרעה למשה: חטאתי הפעם

45

משה לפרעה: אפרש את כפי

45

הפשתה והשעורה מול החטה והכסמת

46

ויפרש משה כפיו אל יי

46

ויכבד לב פרעה

פרשיות השבוע

8

פרשת וארא

פרקים

8

פרק ו

17

פרק ז

27

פרק ח

37

פרק ט

סדרים

8

סדר ה

20

סדר ו

33

סדר ז

פרשיות המסורה

8	פרשה ח (סתומה)
11	פרשה ט (פתוחה)
11	פרשה י (פתוחה)
12	פרשה יא (סתומה)
17	פרשה יב (סתומה)
17	פרשה יג (פתוחה)
20	פרשה יד (פתוחה)
22	פרשה טו (סתומה)
23	פרשה ט"ז (סתומה)
26	פרשה יז (פתוחה)
31	פרשה יח (סתומה)
33	פרשה יט (סתומה)
37	פרשה כ (פתוחה)
39	פרשה כא (פתוחה)
41	פרשה כב (סתומה)
43	פרשה כג (פתוחה)

משה שב אל יי: למה הרעות

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי
לְמָה הֲרַעַתָּה לְעַם הַזֶּה
לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:

וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ
הֲרַע לְעַם הַזֶּה
וְהֵצַל לֹא־הֵצַלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ:

יי למשה: עתה תראה

פרק 1

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲה
כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם
וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשׁוּם מֵאֶרֶצוֹ:

יי למשה: אני יי

פרשה ח (סתומה)
סדר ה
פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲנִי יְהוָה:

וַאֲרָא

אֶל-אַבְרָהָם

אֶל-יִצְחָק

וְאֶל-יַעֲקֹב

בְּאֵל שַׁדַּי

וַיִּשְׁמֵי יְהוָה לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם:

וְגַם

הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם

לְתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן

אֶת אֶרֶץ מְגֵרֵיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ:

וְגַם |

אֲנִי שָׁמַעְתִּי

אֶת-נִזְאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר מַצְרִים מַעֲבָדִים אִתְּם

וְאֶזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי:

לְכוּ

אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֲנִי יְהוָה

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם

וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם

מַעֲבֹדְתֶם
 וּגְאַלְתִּי אֶתְכֶם
 בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:
 וְלִקַּחְתִּי אֶתְכֶם
 לִי לְעָם
 וְהָיִיתִי לָכֶם
 לֵאלֹהִים

וַיִּדְעֶתֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם:

וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדֵי
 לַתֵּת אֹתָהּ
 לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק
 וְלִיעֲקֹב
 וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה
 אֲנִי יְהוָה:

ולא שמעו ישראל אל משה

וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
 מִקְצֶר רוּחַ
 וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה:

בא דבר אל פרעה מלך מצרים

(פרשה ט (פתוחה)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרֹעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

משה ליי: איך ישמעני פרעה

וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר

הֲזוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי
 וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרֹעֹה
 וְאֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם:

פרשה י (פתוחה)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל־פְּרֹעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ראשי אבות השבטים עד משה

(פרשה יא (סתומה)

אֱלֹהֵי רְאֵשֵׁי בֵּית-אֲבוֹתָם

בני ראובן

בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל

חֲנֹךְ

וּפְלוּא

חֲצֹרֹן

וּכְרָמִי

אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן:

בני שמעון

וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

יְמוּאֵל

וְיָמִין

וְאֶהֱד

וְיָכִין

וְצַחֵר

וְשֹׁאֵל בְּזֶה-כְּנֻעַנִית

אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן:

בני לוי

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתַלְדֹתָם

גֵרְשֹׁן

וּקְהָת

וּמֵרָרִי

וַשְׁנִי חַיִּי לְוִי

שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שָׁנָה:

בני גרשון

בְּנֵי גֵרְשֹׁן

לְבָנִי

וּשְׁמֵעִי

לְמִשְׁפַּחְתָּם:

בני קהת

וּבְנֵי קָהָת

עֲמֶרָם

וַיִּצְהָר

וּחִבְרוֹן

וְעִזִּיאֵל

וַשְׁנִי חַיִּי קָהָת

שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שָׁנָה:

בני מררי

וּבְנֵי מְרָרִי

מַחֲלִי

וּמוֹשִׁי

אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלְוִי לְתַלְדָּתָם:

בני עמרם

וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת-יֹוכָבֵד דָּדָתוֹ לִוְיָ לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לּוֹ

אֶת-אַהֲרֹן

וְאֶת-מֹשֶׁה

וַשִּׁנִּי חַיֵּי עַמְרָם

שִׁבְעַ וְשָׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה:

בני יצהר

וּבְנֵי יִצְהָר

קָרַח

וְגַפְגֵּי

וְזַכְרִי:

בני עזיאל

וּבְנֵי עֲזִיָּאֵל

מִישָׁאֵל

וְאֶלְצָפֹן

וְסֹתְרִי:

בני אהרן

וַיִּקַּח אֶהֱרֹן

אֶת־אֲלִישֶׁבַע

בֶּת־עַמִּינָדָב

אֲחֹת נַחֲשֹׁן

לֹו לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לֹו

אֶת־נִדָּב

וְאֶת־אֲבִיהָ וְאֵל

אֶת־אֶלְעָזָר

וְאֶת־אֵיתָמָר:

בני קרח

וּבְנֵי קָרַח

אֶסִיר

וְאֶלְקָנָה

וְאֲבִיאָסָף

אֵלֶּה מְשֹׁפְחֹת הַקָּרְחִי:

פנחס בן אלעזר בן אהרן

וְאֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן לָקַח־לּוֹ מִבְּנוֹת פְּוֹטִיאל לֹוּ לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לּוֹ
 אֶת־פִּינְחָס

אֵלֶּה רְאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם:

הוא אהרן ומשה

הוא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם
 הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צַבְאֹתָם:

הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

הוא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן:

עשר מכות

וַיְהִי בַיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

(פרשה יב (סתומה)

יי למשה: דבר אל פרעה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

אֲנִי יְהוָה

דִּבֶּר אֶל־פְּרֹעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

משה ליי: הן אני ערל שפתיים

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה

הֲוֹ אֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם

וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרֹעֹה:

פרק ז

(פרשה יג (פתוחה)

יי למשה: אהרן אחיך יהיה נביאך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

רְאֵה

נִתְתִּיךָ אֱלֹהִים לְפְרֹעֹה

וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ:

אֲתָה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ

וַאֲהָרֹן אָחִיךָ יִדְבַר אֶל־פְּרַעֲהַ
וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־

וַאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרַעֲהַ

וַאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ

וְהִרְבִּיתִי

אֶת־אֲתָתִי

וְאֶת־מוֹפְתִי

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ

וְנָתַתִּי אֶת־יָדַי בְּמִצְרַיִם

וְהוֹצֵאתִי

אֶת־צְבֹאתִי

אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשָׁפְטִים גְּדֹלִים:

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם

כִּי־אֲנִי יְהוָה

בְּנֹסַתִּי אֶת־יָדַי עַל־מִצְרַיִם

וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֵהָרֹן

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֵהָרֹן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן עָשׂוּ:

גיל משה ואהרן

וּמִשָּׁה בֶן־שָׁמַיִם שָׁנָה
 וְאַהֲרֹן בֶן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
 בְּדַבְּרָם אֶל־פְּרַעֲזָה:

מופת המטה נהפך תנין

פְּרָשָׁה יד (פְּתוּחָה)
סֵדֶר ו

יי למשה ואהרן: מופת התנין לפרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

כִּי יִדְבַר אֲלֵיכֶם פֶּרְעֹה לֵאמֹר

תָּנוּ לָכֶם מוֹפֵת

וַאֲמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן

קַח אֶת־מִטֶּה

וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פֶרְעֹה

יְהִי לְתַנִּין:

ויבואו ויעשו

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה

וַיַּעֲשׂוּ כֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מִטְּהוֹ

לִפְנֵי פֶרְעֹה

וּלְפָנֵי עַבְדָּיו

וַיְהִי לְתַנִּין:

ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים

וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם בֶּן:

וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ

וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם

וַיִּבְלַע מִטְּהֶ-אֶהָרֶן אֶת־מִטְּתָם:

ויחזק לב פרעה

וַיַּחֲזֵק לֵב פְּרֹעֹה

וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

מכת דם

(פרשה טו (סתומה)

אזהרת פרעה על מכת דם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

כְּבֹד לֵב פִּרְעֹה

מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעַם:

לֵךְ אֶל-פִּרְעֹה בְּבֹקֶר

הַיּוֹם יֵצֵא הַמִּימָה

וְנֹצְבֹת לְקִרְאָתוֹ עַל-שֹׁפֶת הַיָּאֵר

וְהַמַּטָּה אֲשֶׁר-נֹהַפֵּךְ לְנַחַשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ

לְאֹמֶר

שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר

וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ עַד-כֹּה:

כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אֲנִי יְהוָה

הַיּוֹם אֲנֹכִי מִכֶּה| בַּמַּטָּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי

עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

וְנִהְפְּכוּ לְדָם:

וְהִדְגָה אֲשֶׁר-בִּיאַר תָּמוֹת

וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר

וְנִלְאָו מִצָּרִים לְשֵׁתוֹת מִיַּם מִן-הַיָּאֵר:

עשיית מכת דם

יי למשה לעשות מכות דם

פרשה ט"ז (סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

קַח מִטֶּבֶל

וְנִטְהַר יְדֶיךָ

עַל-יְמֵי מִצְרַיִם

עַל-נְהַרְתָּם |

עַל-יִאֲרִיָּהֶם

וְעַל-אַגְמֵיהֶם

וְעַל כָּל-מַקְוֵה מִיַּמֵּיהֶם

וַיְהִי-דָם

וְהָיָה דָם

בְּכָל-יָאֵרִץ מִצְרַיִם

וּבַעֲצִים

וּבְאֲבָנִים:

ויעש כן משה ואהרן

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

בְּאֲשֶׁר | צִוָּה יְהוָה

וַיִּרְסוּ בַמָּטָה

וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

לְעֵינֵי פְרַעֲהַ

וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו

וַיַּהֲפֹכּוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לְדָם:

וַהֲדָגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מֵתָהּ

וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר

וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר

וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

החרטומים עושים

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרַטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם

ויחזק לב פרעה

וַיַּחֲזֶק לֵב-פְרַעֲהַ

וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם

בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

וַיִּפְּן פְרַעֲהַ וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ

וְלֹא־שָׂת לְבֹו גַם־לְזֹאת:

וַיַּחֲפְרוּ כָל־מְצָרִים סְבִיבַת הַיָּאֵר מֵיָם לְשָׂתוֹת

כִּי לֹא יִכְלוּ לְשָׂתֵת מִמֵּי הַיָּאֵר:

מכת צפרדע

וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים
אֶחָרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:

אזהרת פרעה על מכת צפרדע

פרשה יז (פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בֹּא אֶל־פְּרֹעֹה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:

וְאִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח

הַגָּה אֲנֹכִי

נִגַּף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בְּצַפְרֹדְעִים:

וְשָׂרַץ הַיָּאֵר צַפְרֹדְעִים

וַעֲלוּ וַבָּאוּ

בְּבֵיתְךָ

וּבְחֹדֶר מִשְׁכַּבְךָ

וְעַל־מִטְתְּךָ

וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ

וּבְעַמֶּךָ

וּבַתְּנוּרֶיךָ

וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ:

וּבִבְכָה

וּבְעֵמָךְ

וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ

יַעֲלוּ הַצְּפָרְדִּים:

עשיית מכת צפרדע

פרק ח

ציווי יי למשה לעשות

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטָּה

עַל־הַנְּהָרֹת

עַל־הַיַּאֲרִים

וְעַל־הָאֲגָמִים

וְהָעַל אֶת־הַצְּפָרְדִּים

עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

אהרן עושה

וַיִּט אֶהָרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם

וַתֵּלַע הַצְּפָרְדֵּי

וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

החרטומים עושים

ויעשו־כֵן הַחַרְטָמִים בְּלִטְיָהֶם
ויעלו את־הַצְּפַרְדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

סיום מכת צפרדע

בקשת פרעה להסיר הצפרדעים

וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וְלֹאֲהֲרֹן
וַיֹּאמֶר

הַעֲתִירוּ אֵלֶיָּהוּ

וַיִּסַּר הַצְּפַרְדָּעִים

מִמֶּנִּי

וּמֵעַמִּי

וְאֲשַׁלְּחָה אֶת־הַעֲמָ

וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה:

משה לפרעה: התפאר עלי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה

הַתְּפַאֵר עָלַי

לְמַתְיוֹ אֲעֲתִיר

לְךָ

וְלַעֲבָדֶיךָ

וְלַעֲמָךְ

לְהַכְרִית הַצְּפַרְדָּעִים

מִמֶּךָ

וּמִבְּתֵיךָ

רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאַרְנָה:

מחר

וַיֹּאמֶר

לְמָחָר

וַיֹּאמֶר

כַּדְּבַרְךָ

לְמַעַן תִּדַּע כִּי־אִין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ:

וְסָרוּ הַצַּפְרָדָּעִים

מִמֶּךָ

וּמִבְּתֵיךָ

וּמִעֲבֹדֶיךָ

וּמִעַמֶּךָ

רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאַרְנָה:

ויצעק משה אל יי

וַיִּצַּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרַעֲה

וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

עַל־דְּבַר הַצַּפְרָדָּעִים

אֲשֶׁר־שָׂם לְפְרַעֲה:

ויעש יי כדבר משה

ויעש יהוה כדבר משה

וימתו הצפרדעים

מזהבתים

מזהחצלת

ומזהשדות:

ויצברו אתם חמרים

ותבאש הארץ:

והכבד פרעה את לבו

וירא פרעה כי היתה הרוחה

והכבד את לבו

ולא שמע אליהם

כאשר דבר יהוה:

מכת כינים

עשיית הכינים

ציווי יי למשה

פרשה יח (סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

גִּטָּה אֶת-מִטְּךָ

וְהִדָּ אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ

וְהָיָה לְכֹנָם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

ויעשו כן

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן

וַיִּטְּ אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּמִטָּהוֹ

וַיִּדָּ אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ

וַתְּהִי הַכֹּנָם

בְּאָדָם

וּבַבְּהֵמָה

כָּל-עַפְרֵי הָאָרֶץ הָיָה כֹּנָם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

החרטומים אינם יכולים

ויעשו־לָן הַחַרְטָמִים בְּלִטְיָהֶם
 לְהוֹצִיא אֶת־הַכְּנָנִים
 וְלֹא יִכְלוּ
 וְתִהְיֶה הַכְּנָס בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה:

ויאמרו אצבע אלהים הוא

וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטָמִים אֶל־פְּרַעֲה
 אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא

ויחזק לב פרעה

וַיַּחֲזֵק לֵב־פְּרַעֲה
 וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

מכת ערוב

סדר ז
פרשה יט (סתומה)

אזהרת פרעה על מכת ערוב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

הֲשִׁיבִים בְּבִקְרִי

וְהִתִּיצֵב לִפְנֵי פְרֹעֶה

הֲנֵה יוֹצֵא הַמִּימָה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:

כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-עָמִי

הַנְּגִי מִשְׁלִיחַ

בְּךָ

וּבַעֲבָדֶיךָ

וּבְעַמֶּךָ

וּבְבָתֶּיךָ

אֶת-הָעָרֹב

וּמְלֹאוֹ בְּתֵי מְצֹרִים אֶת-הָעָרֹב

וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ:

וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשׁוֹן

אֲשֶׁר עָמַד עָלֶיךָ
לְבַלְתִּי הָיֹת-שָׁם עָרֹב

לְמַעַן תִּדְעַ
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּ הָאָרֶץ:

וְשָׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמִּי
לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:

עשיית מכת ערוב

ויעש יי כן

וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן
וַיָּבֵא עָרֹב כְּבֹד
בֵּיתָה פְּרֹעָה
וּבֵית עַבְדָּיו
וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב:

סיום מכת ערוב

פרעה למשה: זבחו לאלהיכם בארץ

וַיִּקְרָא פְּרֹעָה אֶל-מֹשֶׁה וְלֵאמֹר
וַיֹּאמֶר

לְכוּ זַבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:

משה לפרעה: לא נוכל לעשות כן

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן
כִּי תֹעֲבֶבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הֵן נִזְבַּח אֶת־תֹּעֲבֶבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם
וְלֹא יִסְקְלֵנוּ:

דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֶךְ בַּמִּדְבָּר
וְנִבְחַנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:

פרעה: אשלח רק לא תרחיקו

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְנִבְחַתְּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר

רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַכֵּת
הָעֵתִירוּ בְעַדִּי:

משה: והעתרתי אל יי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ
וְהָעֵתִרְתִּי אֶל־יְהוָה
וְסָר הָעֶרֶב

מִפְרַעַה

מֵעֲבָדָיו

וּמֵעַמּוֹ

מִחָר

רַק אֶל־יִסְרָף פְּרַעַה הָתַל
לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לְזִבְחַ לַיהוָה:

ויעתר משה

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעַה

וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה:

ויעש יי כדבר משה

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה

וַיִּסַּר הָעָרֶב

מִפְרַעַה

מֵעֲבָדָיו

וּמֵעַמּוֹ

לֹא נִשְׁאַר אֶחָד:

ויכבד פרעה את לבו

וַיִּכְבֵּד פְּרַעַה אֶת־לְבָבוֹ

גַּם בַּפְּעַם הַזֹּאת

וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעַם:

מכת דבר

אזהרת מכת דבר

פרשה כ (פתוחה)
פרק ט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פְּרַעֲה

וְדַבֵּר אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:

כִּי אִם-מֵאֵן אָתָּה לְשַׁלַּח

וְעוֹדָה מַחֲזִיק בָּם:

הֲגַה יַד-יְהוָה הוֹיָה

בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בְּשׂוֹדָה

בְּסוּסִים

בְּחֻמְרִים

בְּגַמְלִים

בְּבָקָר

וּבְצֹאן

דָּבָר כָּבֵד מְאֹד:

וְהַפְלִיחַ יְהוָה

בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל

וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם

וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:

וַיִּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד
לְאִמֶּר

מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ:

עשיית מכת דבר

ויעש יי

וַיַּעַשׂ יְהוָה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחֲרַת
וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם
וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:

וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל

וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֹה
וְהִנֵּה
לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד

ויכבד לב פרעה

וַיִּכְבֹּד לֵב פְּרֹעֹה
וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם:

מכת שחין

(פרשה כא (פתוחה)

עשיית מכת שחין

יי למשה ואהרן לעשות

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

קָחוּ לָכֶם מְלֵא חֲפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשֹׁן
וְזָרְקוּ מִשָּׂה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרֹעֹה:וְהָיָה לְאַבְקָא עַל כָּל-אֲרֶץ מִצְרַיִם
וְהָיָה

עַל-הָאָדָם

וְעַל-הַבְּהֵמָה

לְשַׁחֵן פֶּרֶחַ אֲבַעְבָּעַת

בְּכָל-אֲרֶץ מִצְרַיִם:

ויעשו

וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכִּבְשֹׁן

וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרֹעֹה

וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשָּׂה הַשְּׂמִימָה

וְהָיָה שְׁחִין אֲבַעְבָּעַת פֶּרֶחַ

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:

ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה

וְלֹא-יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לְעֹמֵד לִפְנֵי מֹשֶׁה

מִפְּנֵי הַשְּׁחִין
כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בְּחֶרְטֻמָּם
וּבְכָל־מְצָרִים:

ויחזק יי את לב פרעה
ויחזק יהוה את־לב פרעה
ולא שמע אליהם
בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:

מכת ברד

אזהרת מכת ברד

יי למשה שיזהיר את פרעה

פרשה כב (סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

הַשָּׁכֶם בְּבֶקֶר

וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרֹעֶה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

כִּי בַפֶּעַם הַזֹּאת

אֲנִי שְׁלַח אֶת-כָּל-מַגְפָּתִי

אֶל-לִבְךָ

וּבְעַבְדֶיךָ

וּבְעַמֶּךָ

בְּעִבּוֹר תִּדְעַ

כִּי אִין כְּמִנִּי בְּכָל-הָאָרֶץ:

כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי

וְאָךְ אוֹתְךָ וְאֶת-עַמֶּךָ בַּדָּבָר

וּתְכַחַד מִזֶּה־אֲרִי:

וְאוֹלָם בְּעִבּוֹר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ
בְּעִבּוֹר הַרְאֵתָךְ אֶת־כַּחֲוִי
וּלְמַעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

עוֹדָה מְסֻתּוֹלָל בְּעַמִּי
לְבַלְתִּי שְׁלָחִים:

הִנְנִי מִמְטִיר כְּעֵת מָחָר
בָּרָד כָּבֵד מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּמֹהוּ בְּמִצְרַיִם
לְמוֹהַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עַתָּה:

וְעַתָּה
שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנֶךָ
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַשָּׂדֶה
כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר־יִמְצָא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֹאסֶף הַבַּיִתָּה
וַיֵּרֶד עֲלֵיהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ:

הירא את דבר יי הניס את מקנהו

הִירָא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעֲבָדֵי פְרַעָה

הַנִּיס

אֶת־עַבְדֵי
וְאֶת־מִקְנֵהוּ
אֶל־הַבָּתִּים:

וְאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לְבֹן אֶל־דָּבָר יְהוָה
וַיַּעֲזֹב

אֶת־עַבְדֵי
וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בַשָּׂדֶה:

עשיית מכת ברד

יי למשה שיעשה

(פרשה כג (פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

נְטֵה אֶת־יַדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־הָאָדָם
וְעַל־הַבְּהֵמָה
וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ויט משה

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם

וַיְהִי־זֶה נֶתַן קֶלֶת וּבְרִד
 וַתְּהִלֶּךְ אֵשׁ אֶרֶץ
 וַיִּמָּטֵר יְהוָה בְּרִד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיְהִי בְרִד
 וַאֲשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבְּרִד
 כַּבֵּד מְאֹד
 אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 מֵאִזְ הִיתָה לְגֹי:

וַיִּדְּ הַבְּרִד
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
 מֵאֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה
 וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 הַכֶּה הַבְּרִד
 וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר:

בארץ גשון לא היה ברד
 רק בארץ גִּשׁוֹן אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֹא הָיָה בְּרִד:

סיום מכת ברד

פרעה למשה: חטאתי הפעם

וישלח פרעה

וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֹא־הָרָן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

חַטָּאתִי הַפַּעַם
יְהוָה הַצַּדִּיק
וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים:

הַעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה
וְרַב מְהִיֵּת קִלְתֵּי אֱלֹהִים וּבְרָד
וְאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְלֹא תִסְפוּן לַעֲמֹד:

משה לפרעה: אפרש את כפי

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה

כַּצַּאתִי אֶת־הָעִיר
אֲפָרֵשׁ אֶת־כַּפִּי אֶל־יְהוָה
הַקְּלוֹת יַחַדְלוּן
וְהַבְּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד

לְמַעַן תִּדְעַ כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ:
וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ
יִדְעֵתִי כִּי טָרַם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:

הפשתה והשעורה מול החטה והכסמת

וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׁעוּרָה נִכְתָּה

כִּי הִשְׁעֲרָה אֲבִיב
וְהַפְשֵׁתָה גְבֻעַל:
וְהַחֲטָה וְהַכְסֵּמֶת לֹא נָכוּ
כִּי אֲפִילֶת הִנָּה:

ויפרש משה כפיו אל יי

וַיֵּצֵא מִשָּׁה מֵעַם פְּרַעֲה אֶת־הָעִיר
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה
וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבְּרָד
וּמָטָר לֹא־נָתַד אַרְצָה:

ויכבד לב פרעה

וַיִּרְא פְּרַעֲה
כִּי־חָדַל הַמָּטָר
וְהַבְּרָד
וְהַקְּלֹת
וַיִּסֹּף לַחֲטֹא
וַיִּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּיו:

וַיַּחֲזֵק לֵב פְּרַעֲה
וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

